

Ferran Dordal i Lalueza

«La forma de treball col·lectiva ha esdevingut un segell distintiu de l'escena independent.» Entrevista a Mieke Matzke, membre del col·lectiu She She Pop i investigadora teatral.

Teatre alemany contemporani, Pausa 36 (2014)

La performer Mieke Matzke, membre del col·lectiu She She Pop i investigadora teatral, ens apropa en aquesta entrevista a diversos aspectes de la seva trajectòria: des de la formació de She She Pop, quan les seves components eren estudiants a l'Institut de Ciències Teatral aplicades de Gießen, fins al seu funcionament com a col·lectiu, en oposició al model de teatre de repertori propi dels teatres públics alemanys.

Mieke Matzke és una performer, membre del col·lectiu She She Pop, i investigadora teatral. Es va llicenciar en Ciències Teatral Aplicades a la Universitat de Gießen i es va doctorar a la Universitat de Hildesheim amb una tesi sobre «les formes d'autorepresentació». Actualment és professora de «formes experimentals al teatre contemporani» a la mateixa Universitat de Hildesheim i ha estat també investigadora associada a la Freie Universität de Berlín. Aquesta entrevista es va realitzar per correu electrònic el setembre de 2014.

Com li explicaries a algú que no sabés res de vosaltres, què és exactament She She Pop?

She She Pop és un col·lectiu de performers de Berlín, format per set dones i un home. El principi fonamental de la nostra manera de treballar és el desenvolupament conjunt de l'escenificació: des de la idea inicial, el disseny d'una situació teatral, el desenvolupament de l'espai escènic o la composició del text fins a la representació damunt l'escenari.

Molta gent sap que us vau conèixer a l'Institut für Angewandte Theaterwissenschaft de Gießen. Però, per què vau connectar en un primer moment? La vostra trobada va ser pura casualitat o una conseqüència inevitable? Quin va ser el primer impuls?

En aquell temps a Gießen hi havia sobretot directors que dirigien les seves companyes d'estudis. Nosaltres, inspirant-nos en el Wooster Group de Nova York, buscàvem una cosa diferent, una manera de treballar en col·lectiu. Així que, el que va venir a l'inici, va ser una manera de treballar no jeràrquica i temes femenins.

Els darrers anys han sorgit de Gießen multitud de *Theatermacher* interessants i de renom. Quin paper va tenir l'Institut für Angewandte Theaterwissenschaft per a vosaltres? Seria possible l'existència de She She Pop (o d'alguna cosa similar) en un altre context formatiu?

En els nostres estudis hi havia molts espais lliures. A més de la pràctica teatral, vam aprendre molta teoria i vam fer molts treballs acadèmics. A diferència dels estudis purament artístics, nosaltres depeníem de nosaltres mateixes per a l'elaboració de les escenificacions. També teníem professors convidats, que ens van donar una autèntica inspiració de fora. El més crítics eren els nostres companys d'estudis.

Quins eren els vostres referents/influències/models en començar?

A més del Wooster Group i d'altres artistes americans, ens va inspirar profundament en la performance *Biography* de Marina Abramović.

Des de la vostra creació, She She Pop ha estat considerat un dels representants més destacats de l'escena independent alemanya. Com és en particular aquesta escena independent? Podries explicar

als lectors no alemanys en què consisteix exactament aquesta escena independent? Quina relació té She She Pop amb el sistema alemany de teatres públics?

A Alemanya hi ha una dicotomia entre els teatres públics, municipals (*Stadttheater*) o estatals (*Staatstheater*) i l'anomenada escena independent. A diferència dels teatres públics, la majoria dels quals tenen subvencions fixes i companyia pròpia, a l'escena independent trobem multitud de grups i formes diferents. Però el que els distingeix principalment és que aquests grups no operen dins d'una estructura prèviament definida, sinó que ells mateixos defineixen les seves pròpies estructures. No han estat cridats per un polític a un teatre, sinó que busquen els seus propis espais i mitjans. Per a cada nou projecte, les condicions i les necessitats de producció es formulen específicament. She She Pop s'ha constituït conscientment al marge dels teatres públics. Més recentment hi ha hagut algunes col·laboracions, per exemple amb la Schauspiel Stuttgart, en què hem investigat com la nostra estètica i manera de treballar poden produir-se des d'un teatre públic.

Quina importància tenen els grups i/o col·lectius a l'àmbit de l'escena independent? S'estableix algun tipus de relació artística entre els diversos grups?

La forma de treball col·lectiva ha esdevingut un segell distintiu de l'escena independent —sobretot en contrast amb l'aparell dels teatres estatals i les jerarquies allí establertes. Molts dels grups ens coneixem entre nosaltres (Showcase Beat le Mot, andcompy&co) i fins i tot algunes de les components de She She Pop formen part també del grup Gob Squad. Hi ha un intercanvi actiu entre nosaltres.

Com organitzeu el treball col·lectiu? Com es prenen les decisions? Han de ser sempre consensuades? Dins del col·lectiu hi ha especialitzacions? O tots col·laboreu en diferents aspectes? Com enteneu el concepte d'autoria?

Pel que fa a les activitats individuals, no es produeix cap especialització durant el procés de producció: Escrivim plegades els formularis per sol·licitar finançament, així com treballem plegades les relacions públiques. D'aquesta forma la manera de treballar en col·lectiu comprèn totes les àrees de la producció artística. Principalment és així, demanem les subvencions plegades, i si aconseguim el finançament comencem amb els assajos. Llavors a alguna de nosaltres ens correspon ser a l'escenari i a d'altres mirar des de fora i comentar. Aquestes posicions canvien. Les decisions es prenen a través de l'assaig i la deliberació. Totes som autores del nostre propi text, però també som autores de l'escenificació en general. En aquest sentit, per a nosaltres l'autoria no és tant un benefici individual com la resposta a una pregunta: qui pot respondre d'aquest text, d'aquesta actuació a l'escenari ara? Davant d'aquest rerefons, esperem que les decisions individuals, així com l'èxit i el fracàs, es tornin comprensibles i temàtiques damunt l'escenari. Més enllà de l'espectacle individual —però també en les millors escenes de cada representació— nosaltres entenem el nostre treball artístic col·lectiu com un repte fatal i magnífic.

El teatre de She She Pop aparentment no sembla massa complicat, però al mateix temps les dramaturgies són molt més sofisticades i complexes del que semblen en un principi. Com desenvolupeu aquest treball dramaturgic?

Hi ha un concepte que generalment determina una situació escènica (per exemple, una sala de ball, un tribunal, etc.). En els primers assajos s'examina aquesta situació. Això vol dir que en primer lloc desenvolupem l'estructura espacial i llavors, a continuació, improvisem sobre aquesta estructura. Sobre aquestes improvisacions es desenvolupa successivament el procés fins arribar a la dramaturgia exacta.

Als espectacles de She She Pop sempre hi ha hagut un fort component autobiogràfic. Abans de Testament, aquests components autobiogràfics gairebé sempre eren subsidiaris d'algun concepte escènic genèric. Paradoxalment em sembla que en els darrers espectacles, tot i remetre-us sovint a referents culturals clàssics com *El rei Lear*, *Les tres germanes* o *El despertar de la primavera*, el caràcter autobiogràfic esdevé central dins el vostre discurs performatiu. En certa manera les vostres experiències autobiogràfiques apareixen com a testimonis, en els quals els espectadors es troben reflectits i reconeixen les seves pròpies experiències. En els vostres darrers espectacles heu intentat d'alguna manera que l'autobiografia sigui un mitjà d'identificació? Alguna cosa com un contraefecte-de-distanciament?

Més aviat es tracta d'un mètode general. Nosaltres no som actrius, però ens enfrontem a les tasques de l'escenari. Som nosaltres mateixes les que ens col·loquem mútuament tasques i les resollem damunt de l'escenari. Des del propi horitzó de l'experiència es desenvolupen diferents perspectives a una pregunta. De vegades això es considera teatre autobiogràfic. De fet, la referència a la pròpia vida és un mètode, no el tema pròpiament dit. A través de la compressió sorgeix del material personal una estratègia artística que es pot reconèixer i una posició estilitzada. Allò propi és llavors estrany, monstruós. Més recentment això s'aplica al revés: en els últims espectacles adaptem coneguts textos del cànon literari amb aquest cànon autobiogràfic.

Tu ets performer (amb She She Pop) i alhora també docent (a la Universitat de Hildesheim). Per a tu, les dues activitats són complementàries? Les altres integrants de She She Pop també participen a diferents projectes?

La meua càtedra és artístic-teòrica, això vol dir que treballo amb els estudiants també de manera pràctica i que la meua experiència com a performer es reflecteix en el meu treball teòric. En termes de contingut encaixa molt bé (participar en diferents projectes), però els projectes no són sempre fàcils de conciliar. Altres membres del grup treballen també amb Gob Squad o com a performers en altres projectes.

I per acabar, què és per a tu She She Pop?

El meu projecte artístic més gros.

Mots clau: alemany (teatre), She She Pop, teatre postdramàtic

Entrada anterior

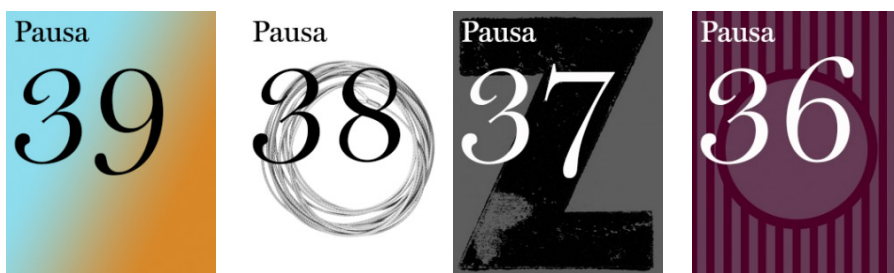
Albert Tola entrevista Roland Schimmelpfennig

Entrada posterior

Fora de l'esplai i cap als teatres! Perquè el teatre no necessita més dramaturgs, i en canvi els escriptors són altament necessaris

Últims números

[Veure'ls tots](#)

(Pausa.)

[Textos legals](#)

[Política de cookies](#)

© 2018 revista pausa. Tots els drets reservats

[Qui som](#)

[Enllaços d'interès](#)

Contacte:
pausa@salabeckett.cat

